

- c) Je právo na takúto platbu:
- i) právom na náhradu neprávom vybraných súm, takže je táto platba dôsledkom a vedľajším produktom práva priznaného článkami 43 a/alebo 56; a/alebo
 - ii) právom na kompenzáciu alebo na náhradu škody, takže musia byť splnené podmienky vymáhateľnosti stanovené v rozsudku v spojených veciach C-46/93 a C-48/03 Brasserie du Pecheur a Factortame; a/alebo
 - iii) právom na náhradu neprávom odopretého zisku, a ak áno:
 1. je takéto právo dôsledkom a vedľajším produktom práva priznaného článkami 43 a/alebo 56; alebo
 2. musia byť splnené podmienky vymáhateľnosti stanovené v rozsudku v spojených veciach C-46/93 a C-48/03 Brasserie du Pecheur a Factortame; alebo
 3. musia byť splnené nejaké iné podmienky?
- d) Bolo by posúdenie na účely uvedenej otázky 2 c) odlišné v závislosti od toho, či je nárok podľa vnútroštátneho práva štátu A uplatnený ako reštitučný nárok alebo je uplatnený alebo musí byť uplatnený ako nárok na náhradu škody?
- e) Je nevyhnutné k tomu, aby bola poskytnutá náhrada, aby spoločnosť uplatňujúca tento nárok preukázala, že ona alebo jej materská spoločnosť by bola požadovala daňový dobropis (úplný alebo čiastočný, podľa okolností prípadu), ak by bola vedela, že je podľa práva Spoločenstva oprávnená tak urobiť?
- f) Bola by odpoveď na otázku 2 a) iná s prihliadnutím na skutočnosť, že v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora v spojených veciach C-397/98 a C-410/98 Hoechst a Metallgesellschaft by príslušnej dcérskej spoločnosti v členskom štáte A mohla byť poskytnutá náhrada alebo by v zásade mohla byť oprávnená na náhradu vopred zaplatenej dane z príjmov právnických osôb alebo na náhradu v súvislosti s takto zaplatenou daňou vo vzťahu ku dividende vyplatennej príslušnej materskej spoločnosti v členskom štáte B alebo členskom štáte C?
- g) Aké usmernenie, ak vôbec, považuje Súdny dvor za vhodné poskytnúť v prejednávanej veci, pokiaľ ide o okolnosti, ktoré by mal vnútroštátny súd zobrať do úvahy v prípade, ak rozhoduje o tom, či došlo k dostatočne závažnému porušeniu v zmysle rozsudku v spojených veciach C-46/93 a C-48/03 Brasserie du Pecheur a Factortame, predovšetkým pokiaľ ide o určenie, či so zreteľom na stav judikatúry týkajúcej sa výkladu príslušných ustanovení práva Spoločenstva, bolo toto porušenie ospravedlniteľné?

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Court of Appeal (Anglicko a Wales) (Civil Division) zo dňa 30. júla 2004 vo veci 1) Commissioners of Customs and Excise, 2) H.M. Attorney-General proti Federation of Technological Industries a 53 iní

(Vec C-384/04)

(2004/C 273/31)

Court of Appeal (Anglicko a Wales) (Civil Division) uznesením z 30. júla 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločností návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci vo veci 1) Commissioners of Customs and Excise, 2) H.M. Attorney-General proti Federation of Technological Industries a 53 iní, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 4. septembra 2004.

Court of Appeal (Anglicko a Wales) (Civil Division) žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

- 1) Dovoľuje členským štátom článok 21.3 smernice Rady 77/388/EHS⁽¹⁾ v znení smernice Rady 2000/65/ES ustanoviť, že akákoľvek osoba môže byť spoločne a nerozdielne zodpovedná za splatenie dane spolu s akoukoľvek takto povinnou osobou podľa článkov 21.1 alebo 21.2, vychádzajúc len so všeobecných zásad práva Spoločenstva, a síce, že takéto opatrenie musí byť objektívne opodstatnené, racionálne, primerané a v súlade s požiadavkou právnej istoty?
- 2) Dovoľuje členským štátom článok 22 odsek 8 smernice ustanoviť, že akákoľvek osoba môže byť takto zodpovedná alebo ustanoviť, že jedna osoba môže byť povinná ručiť za splatnú daňovú pohľadávku druhého daňovníka podliehajúcej len vyššie uvedeným všeobecným zásadám?
- 3) Ak je odpoveď na otázku 1 záporná, aké ďalšie obmedzenia, iné ako tie, ktoré sú uložené vyššie uvedenými všeobecnými zásadami, sa vzťahujú na právomoc udelenú článkom 21.3?
- 4) Ak je odpoveď na otázku 2 záporná, aké ďalšie obmedzenia, iné ako tie, ktoré sú uložené vyššie uvedenými všeobecnými zásadami, sa vzťahujú na právomoc udelenú článkom 22.8?

5) Bráni smernica v znení zmien tomu, aby členské štáty ustanovili spoločnú a nerozdielnu zodpovednosť daňovníkov alebo aby ustanovili, že jeden daňovník ručí za splatnú daňovú pohľadávku druhého daňovníka za účelom zabránenia zneužívania systému DPH a ochrany splatných príjmov tohto systému, ak sú takéto opatrenia v súlade s vyššie uvedenými všeobecnými zásadami?

(¹) Šiesta smernica Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o harmonizácii právnych systémov členských štátov týkajúcej sa dani z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ dane (Ú. v. ES L 145, 13.6.1977, s. 1).

Žaloba podaná dňa 10. septembra 2004: Komisia Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike

(Vec C-389/04)

(2004/C 273/32)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: A. Bordes a K. Simonsson, splnomocnení zástupcovia, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 10. septembra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Francúzskej republike.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

— určil, že: jednak tým, že neprebrala správne článok 22 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/67/ES z 15. decembra 1997 o spoločných pravidlách rozvoja vnútorného trhu poštových služieb spoločenstva a zlepšovaní kvality služieb (¹)

— a okrem toho tým, že neprebrala v lehote smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2002/39/ES z 10. júna 2002, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 97/67/ES o spoločných pravidlách rozvoja vnútorného trhu poštových služieb spoločenstva a zlepšovaní kvality služieb (²),

— si Francúzska republika nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 22 ods. 1 a článku 24 smernice 97/67/ES a z článku 2 smernice 2002/39/ES;

zaviazal žalovanú nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Pri uplatnení článku 22 smernice 97/67/ES určila Francúzska republika ministra hospodárstva a financií, ktorý je ministrom

zodpovedným za poštové služby, za národný riadiaci orgán pre odvetvie poštových služieb. Súbežne je tento minister na čele všeobecného riaditeľstva priemyslu, informačných technológií a poštových služieb (DIGITIP) vytvoreného v rámci ministerstva hospodárstva, financií a priemyslu, ktoré vykonáva dozor nad La Poste (Poštou) prostredníctvom riaditeľstva poštových činností. Pojem dozor však zahŕňa určité funkcie a zodpovednosti v štátnom podniku spojené s výkonom vlastníckeho práva a s hospodárskym a finančným výkonom Pošty, akými sú definícia strategického smerovania, ponuka a stanovovanie sadzieb za služby mimo univerzálnych služieb, zasahovanie do výberu vedúcich pracovníkov podniku, účasť v iných podnikoch atď., ktorých výkon mal byť oddelený od riadiacich funkcií, aby sa dodržala požiadavka funkčnej nezávislosti stanovená poštovou smernicou. Účelom tejto požiadavky je vylúčiť akékoľvek riziko konfliktu záujmov medzi národným riadiacim orgánom, ktorý je poverený prijímať predpisy vzťahujúce sa na odvetvie poštových služieb a na kontrolu ich uplatňovania a podnikmi ponúkajúcimi tovary a služby v rovnakých poštových službách. V tomto prípade existuje takýto konflikt záujmov, keďže obidve funkcie sa vykonávajú v rámci jedného a toho istého ministerstva. Nie je preto zabezpečený praktický účinok článku 22 ods. 1 smernice 97/67/ES.

Okrem toho lehota na prebratie smernice 2002/39/ES uplynula 31. decembra 2002.

(¹) Ú. v. ES L 15 z 21.1.1998, s. 14

(²) Ú. v. ES L 176 z 5.7.2002, s. 21

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Regeringsrätten (Najvyšší správny súd) zo dňa 7. septembra 2004 vo veci GöteborgsOperan AB v Skatteverket

(Vec C-390/04)

(2004/C 273/33)

Regeringsrätten (Najvyšší správny súd) (Švédsko) podal uznesením zo 7. septembra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci GöteborgsOperan AB/Skatteverket, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 13. septembra 2004.

Regeringsrätten (Najvyšší správny súd) žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach: